

"Το στοίχημα των δημοτικών ν εκλογών ν" του Γ. Κατσιγιάννη

Συντάχθηκε απο τον/την admin

Κυριακή, 18 Ιουλίου 2010 17:50 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 19 Ιουλίου 2010 17:53

Τέσσερις μήνες ακριβώς μας χωρίζουν από τις Δημοτικές εκλογές της 14ης Νοεμβρίου και παρότι βρισκόμαστε στην "καρδιά" του καλοκαιριού, κάθε άλλο παρά "βυθισμένοι" στη θερινή ραστώνη είναι πολίτες και πολιτικοί. Διεργασίες που συντελούνται τόσο στο πολιτικό όσο και στο κοινωνικό επίπεδο, πότε βουβά και βασανιστικά και πότε φανερά, μεταβάλλουν συνεχώς τις συνθήκες μέσα στις οποίες θα διεξαχθεί αυτή η ξεχωριστής σημασίας πολιτική μάχη των τοπικών εκλογών.

Πρώτο και πέρα πάσης αμφιβολίας στοιχείο διαφοροποίησης αυτής της εκλογικής αναμέτρησης από τις προηγούμενες, είναι η ψήφιση και η εφαρμογή του σχεδίου "Καλλικράτης". Λιγότεροι και καλύτερα οργανωμένοι Δήμοι, περισσότερο οικονομικά αυτόνομοι και με πιο πολλές αρμοδιότητες, διαμορφώνουν το νέο σκηνικό στον πρώτο βαθμό αυτοδιοίκησης. Οι πολλοί και διάσπαρτοι Δήμοι που προέκυψαν από το σχέδιο "Καποδίστριας" τη δεκαετία του 90 αποδείχτηκαν δυσλειτουργικοί, αναποτελεσματικοί, ελλειμματικοί. Εξελιχθηκαν σταδιακά σε εστία "μόλυνσης" και διαφθοράς. Με ελάχιστες και φωτεινές εξαιρέσεις, οι περισσότερες δημοτικές αρχές διαστρέβλωσαν βανάουσα τον όρο "αυτοδιοίκηση", επιδόθηκαν σε όργιο κατασπατάλησης των ήδη αναιμικών πόρων των Δήμων, ενώ εξάντλησαν τις όποιες "σχέσεις" τους με τους δημότες στη ρουσφετολογία και τις πελατειακές σχέσεις.

Η λειτουργία των Δήμων σήμερα δυστυχώς αποτελεί δείγμα πρωτοφανούς πολιτικής και κυρίως κοινωνικής και πολιτισμικής υστέρησης. Η προχειρότητα στην αντιμετώπιση καταστάσεων, η ανικανότητα διαχείρισης και αξιοποίησης δημόσιου χρήματος, οι απευθείας αναθέσεις σε "ημετέρους", η προσήλωση στο φανατισμό, στη διχόνοια των δημοτών και η προσφυγή σε πολιτικάντικες δημοσιοσχεσιτικές μεθόδους άλλων εποχών, δεν αντιστέκονται απλά στην κοινή λογική των δημοτών του 2010 αλλά προσκρούουν κυρίως στην αισθητική τους.

"Επαγγελματίες" Δήμαρχοι που αν τους ρωτήσεις με δυσκολία θυμούνται τι επαγγέλλονται πριν ασχοληθούν με τα κοινά, που ανήγαγαν σε "επιστήμη" το πως θα παραμένουν "γαντζωμένοι" στις καρέκλες τους και τα αξιώματά τους με όποιο κόστος, αποτελούν βαρίδια του παρελθόντος. Οι άμετρες φιλοδοξίες τους απειλούν να τινάξουν στον αέρα τις ευκαιρίες και τις προοπτικές που ανοίγονται με τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση. Αυτοδιοικητικοί που έχουν προπολλού χάσει το τρένο του εκσυγχρονισμού και της ανανέωσης στα δημοτικά πράγματα, που υπηρέτησαν και υπηρετούν πιστά και απαρέγκλιτα όλες τις παθογένειες του συστήματος, "φοράνε" τώρα τη μάσκα της αλλαγής και θέλουν να φέρουν στα δικά τους μέτρα τη διοικητική μεταρρύθμιση. Ξεκίνημα προς τα μπρος με παλιά υλικά δυστυχώς δε γίνεται. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουν και οι δημότες και οι κομματικοί φορείς και οι παρατάξεις.

Δεύτερο στοιχείο που διαφοροποιεί αυτές τις Δημοτικές εκλογές από προηγούμενες είναι η οικονομική κρίση με όλα τα παραλειπόμενα που επιφέρει στην οικονομική ζωή του τόπου και στην κοινωνική συνοχή. Από τη μια, οι νέες Δημοτικές Αρχές που θα προκύψουν θα πρέπει να επικεντρωθούν στη σωστότερη διαχείριση των οικονομικών, με περιστολή σπαταλών και εξορθολογισμό εσόδων και εξόδων. Οφείλουν να μετατρέψουν ελλειμματικούς και "φεσωμένους" Δήμους σε αυτόνομους και αυτόνομους οικονομικούς

"Το στοίχημα των δημοτικών ν εκλογών ν" του Γ. Κατσιγιάννη

Συντάχθηκε απο τον/την admin

Κυριακή, 18 Ιουλίου 2010 17:50 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 19 Ιουλίου 2010 17:53

οργανισμούς με ενεργητικό ισολογισμό, ικανούς να καλύπτουν απρόσκοπτα τις οικονομικές τους ανάγκες. Ο Δήμος οφείλει να αποτελεί φωτεινό παράδειγμα υγιούς λειτουργίας για όλα τα νοικοκυριά και τις τοπικές επιχειρήσεις, να αποτελεί την "ατμομηχανή" στην ανάπτυξη της τοπικής κοινωνίας.

Από την άλλη μεριά οι συνθήκες οικονομικής κρίσης καθιστούν σημαντικό τμήμα της κοινωνίας, ευάλωτο σε ρουσφέτια και ταξίματα πολιτικάντηδων υποψηφίων. Η όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων θα αναδείξει νέους "σκοπέλους" στον πολιτικό πολιτισμό και τη δημοκρατική λειτουργία της αυτοδιοίκησης. Γι αυτό απαιτούνται σήμερα περισσότερο από ποτέ νέοι πολιτικοί με ήθος, που δεν θα ακολουθήσουν τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού αλλά θα επικεντρωθούν στην ανεύρεση συλλογικών απαντήσεων σε συλλογικά προβλήματα. Τέλος σε θετική κατεύθυνση σίγουρα κινείται το νομοσχέδιο που έφερε στην βουλή η κυβέρνηση για περιορισμό των εκλογικών δαπανών υποψηφίων και παρατάξεων. Σε συνθήκες οικονομικής κρίσης αποτελεί πρόκληση για τους δημότες η κατασπατάληση τεράστιων ποσών για τον εκλογικό αγώνα ενώ η αφισσορύπανση θέτει ζητήματα οικολογικής και αισθητικής φύσεως.

Τρίτο και εξίσου σημαντικό στοιχείο για το οποίο ξεχωρίζει αυτή η εκλογική αναμέτρηση είναι η κινητικότητα που διαφαίνεται στην κεντρική πολιτική σκηνή που λειτουργεί αμφίδρομα και με την υπάρχουσα ρευστότητα στην πολιτική συμπεριφορά των πολιτών. Η κρίση εμπιστοσύνης απέναντι σε κόμματα, θεσμούς και φθαρμένα πολιτικά πρόσωπα, η οργή για διαχρονικά λάθη και παραλείψεις που μας έφεραν στο χείλος το γκρέμου, η γενική αίσθηση ατιμωρισίας πολιτικών, συνθέτουν ένα εκρηκτικό μείγμα στο πολιτικό σκηνικό. Το μεταπολιτευτικό πολιτικό σύστημα με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δεν περνά απλά μια σοβαρή μα αναστρέψιμη κρίση, αλλά όλα δείχνουν πως "πνέει τα λoίσθια". Το ερώτημα που τίθεται αμείλικτα όμως είναι αν οι τοπικές εκλογές του 2010 θα αποτελέσουν το "κύκνιο άσμα" της μεταπολίτευσης "κουβαλώντας" για άλλη μια φορά όλες τις παθογένειες και τις "αμαρτίες" του πολιτικού μας συστήματος ή θα καταφέρουν να αποτελέσουν προπομπό σαρωτικών αλλαγών σε όλα τα επίπεδα, προκαλώντας μια γενική αίσθηση ελπίδας και αισιοδοξίας για το πολιτικό μέλλον της χώρας. Το στοίχημα παραμένει και πρέπει όλοι με τις ευθύνες που μας αναλογούν, πολίτες, κόμματα και φορείς, να σταθούμε στο ύψος των πολιτικών προσδοκιών των επόμενων γενιών.

ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΓΙΩΡΓΟΣ